банкин, а, о, ни (тѣ) от банка: тая изумена монета — наречени банкина монета, или стойност на банката. Л. Д. 1874. р. 211.

банкноти, ноти, каймета, билети от банката: който прима банкини банкноти дава с това на банката кредит. Л. Д. 1874. р. 213.

банко в. банка, от бан, байно. 2) им. соб. от бано

Банка село Софийско.

банков, ва, во, ви (вѣ) на банка: тъй банковата.

банковица, жена на банка

банковичин, на, но, ни (тѣ) на банковица — банковичини.

бано, им. соб. мъж. от бан.

банов, ва, во — ви (тѣ) на бана, от бана. — у банови, дето живѣе бано и челядьта му.

бановица, жена на бана

бановичин, на, но — ни (тѣ) на бановица. — у бановичини, дето живѣе бановица.

бановски, а, о, — ски (тѣ) що се относя до банъти — срѣща се погрѣшно вм. банова: свите бановски жестова. П. С. IV. кн. XVI.

~~[illegible]~~,

баносам. свърш. вид от баносвам

баносан, на, но — ни (тѣ) който се е баносал, мит, къпан ~~в баня~~.

баносвам, -сувам, гл. д. мия, измивам, къпя некого (в баня). — ~~баносам~~ баням

баносвам се, гл. възвр. мия се, къпя се, баням се: срещнях момиче от баня иде, баносало се, къпало се — баням се.

баносване (то) миене, къпане, измиване в баня

бански, а, о, — ски (тѣ) от бан или от баня. Банско село в Разлога

банче (то) умал. от бан.

банчи (тѣ) род дребни сливи. Мурсалково.

баня (тя) сграда направена да се топли и да топли водата за да се мият и къпят човѣцитѣ: Дѣ майка ти? — Отиде на баня. Щом си дойдох от баня, потърсих го, изма го, в. Хамам. 2) топлик, извор топли, минерални води, цѣрни води, дето хора се къпят и за исцѣление: банитѣ биват топли по горещи, колкото по глъбоко излизат водитѣ им. Л. Д. 1873 р. 66. Когато един ден бил в едни изински бани, чел там въ стаикъта. — 1875 р. 147. в. лъдри, лъжи. 3) влизане и стоене малко, много в вода: колко бани направи. 4) название на много села от цѣрнитѣ води. Баня в Разлога, Баня Костенска в Тракия на Марица, Баня Цапаревска при Самоков и др. Константин баня се наричал нѣкога Кюстендил и днес се казва просто Баня от околнитѣ села.

Баняджийка в. банярка, хамамджийка

Баняджия (тя) в. банjар, хамамджия

баням, гл. д. мия, къпя, баносвам: Вали ке дъждец та ке го баня. Д. 37.